

nis circuli a e g h. sed et g h in opposito eius.
 Per æquidistantes circulos hoc modo. In fi-
 gura simili sit centrum e. & transeat orthogo-
 nalis b e d super a e g. & sumatur arcus a h
 pro declinatione primæ sectionis decliuis cir-
 culi, quæ incipit ab a. & transeat linea recta
 d h t. & æquidistans recto descriptus per t,
 secet decliuem in z. & patet, quòd ibi termi-
 nabitur sectio prima. Per circulos maximos
 hoc modo. Sit primo circulus a b g d, tran-
 siens per polos recti, & decliuis. & sit diame-
 ter recti a e g; decliuis uero b e d. sectisq; ar-
 cubus d a, g b per æqua, protrahatur diame-
 ter h e & circuli maximi, cuius poli sunt t z,
 ducta linea t z. Dico ergo, quòd omnis cir-
 culus maximus, cuius est diameter t e z, uel
 transit per puncta sectionum recti, & decliuis:
 uel æquales arcus de ipsis secat, uersus sectio-
 nes, quia ipsi æqualiter hinc inde declinant à
 circulo, cuius poli sunt t z, & eius diameter t
 e z. nam anguli ad l sunt recti: & totalis an-
 guli g e b distantia est per æqua. Etiam intel-
 lige, quòd g e, h e, b e sint tanquam quartæ
 circulorum maximorum in sphæra. Duo ita-
 que trianguli ex arcibus circulorum maxi-
 morum